گذر

انتقاد کرباسیان از تعدد مجوزها و عوارض واردات کالا

● **ایسنا:** رئیس کل گمرک ایران از تعدد و گوناگونی مجوزهای لازم برای صادرات و واردات کالا انتقاد کرد. مسعود کرباسیان با بیان اینکه ما در دنیا چیزی به نام ثبت سفارش نداریم، اظهار کرد: روال واردات در دنیا به این شکل است که واردکننده با توجه به نیاز کشور به محصول مدنظر، میزان واردات را تعیین و اقدام به واردات آن کالا می‌کند. وی افزود: این در حالی است که در کشور ایران برای کالاهای مختلف ۲۳ سازمان مجزا باید مجوز صادر کنند و بعضا یک کالا برای واردات باید از چند سازمان مختلف مجوز بگیرد. رئیس کل گمرک ایران با بیان اینکه این سازمان‌ها می‌توانند اختیارات خود را به یکدیگر واگذار کنند، تصریح کرد: زیادبودن تعداد مجوزها، هزینه‌های معطلی را بالا می‌برد؛ به‌طوری‌که هر واردکننده برای دریافت هر مجوز باید مدت زمانی را در سازمانی وقت بگذارد که زمان‌بربودن این اقدامات ایجاد هزینه می‌کند. به گفته کرباسیان، اخذ مجوزهای گوناگون برای واردات کالا، علاوه بر تأخیر در زمان ترخیص کالا باعث افزایش قیمت کالای مدنظر برای مصرف‌کننده می‌شود. وی همچنین با انتقاد از دریافت عوارض‌های گوناگون از کالاها برای واردات، گفت: در بیشتر کشورهای دنیا برای واردات کالا یک هزینه به‌عنوان حقوق ورودی دریافت می‌شود؛ اما در ایران ما عوارض‌های متعددی از واردکننده می‌گیریم.

نگاه

کارنامه ماندگار «سایپا» در سال اقتصاد مقاومتی

سیاوش مهرآیین . کارشناس خودرو

● کارکنان در هر سطح سازمانی، برای مشکلات راه‌حلی دارند. اتکا به منابع داخلی یکی از نکات محوری اقتصاد مقاومتی است. مدیریت سایپا با اعتقاد به این اصل، راه برون‌رفت از بحران را در درون سازمان جست‌وجو کرد. سال ۹۵ «سال اقتصاد مقاومتی، اقدام و عمل» بود. سازمان‌ها و مؤسسات اقتصادی کوشیدند با بهره‌گیری از این نام‌گذاری هر یک به‌نوبه خود کارنامه قابل‌دفاعی از خود بروز دهند، دراین‌بین گروه خودروسازی سایپا با رشد خیره‌کننده خود توانست ۵۷۰ هزار دستگاه انواع خودرو تولید کند. این رقم یعنی تولید چیزی بیش از ۲۰۰ هزار دستگاه خودرو بیشتر از سال ۹۴. کسانی که دستی بر تنور تولید دارند، می‌دانند که دستیابی به چنین افزایش تولیدی کار ساده و آسانی نیست. با بررسی این عدد و رقم پرسش مهمی را می‌توان درافکند و آن اینکه چگونه شرکتی که در حوزه سخت‌افزاری تولید با افزایشی مواجه نبوده، می‌تواند به چنین رشدی دست یابد؟ بهترین پاسخ برای این پرسش چیزی است که آن را باید در بخش نرم‌افزاری تولید جست‌وجو کرد. گروه خودروسازی سایپا با بهره‌گیری از چند اصل به این مهم دست یافت این اصول عبارتند از:

● «کارکنان در هر سطح سازمانی، برای مشکلات راه‌حلی دارند». اتکا به منابع داخلی یکی از نکات محوری اقتصاد مقاومتی است. مدیریت سایپا با اعتقاد به این اصل، راه برون‌رفت از بحران را در درون سازمان جست‌وجو کرد.

● «رشد و ترقی بلندمدت گروه سایپا به توانایی این سازمان در ایجاد شور و شوق و وفاداری در مشتریان بستگی دارد». در اقتصاد مقاومتی مشتری نقش حساسی دارد، شرکت سایپا با درک نقش مشتری در توسعه سازمان قدم مترقیانه‌ای را در حوزه مشتریان برداشت که از آن جمله می‌توان به عذرخواهی عالی‌ترین مقام سازمان تا تشکیل سازمان ارتباط با مشتریان اشاره کرد.

● «توسعه محصولات، بستری مناسب برای توسعه سازمان»: تنوع محصول به گسترش بازار کمک شایانی می‌کند. اقتصاد مقاومتی در جایی شکل می‌گیرد که مؤسسات بتوانند با تنوع محصولات خود بستری برای همراهی بیشتر مردم ایجاد کنند، شرکت سایپا در سال اقتصاد مقاومتی توانست چهار محصول جدید را به سبد تولیدات خود بیفزاید.

● «پایبندی به تعهد»: تعهد یکی از کلیدواژه‌های مهم در گروه خودروسازی سایپاست. هر سازمانی برای الزام خود به رشد بیشتر چاره‌ای ندارد مگر آنکه برای خود تعهداتی ایجاد کند. گروه خودروسازی سایپا در مسیر اقتصاد مقاومتی تعهدات زیادی در سال ۹۵ بر دوش خود نهاد و با همدلی تمامی کارکنانش توانست از عهده این تعهدات به‌خوبی برآید.

حال اقتصاد مقاومتی یک‌بار دیگر در سال ۹۶ محوریت خود را در نام‌گذاری حفظ کرده است. اگر مؤسسات و سازمان‌های تولیدی بتوانند خود را با مفاهیم مورد نظر امسال؛ یعنی «تولید و اشتغال» هماهنگ کنند، تولید ملی افزایش خواهد یافت و افزایش تولید ملی یعنی، ایجاد کار و اشتغال بیشتر برای جوانان کشور. هرچه بود در سال ۹۵ پیروی از اصول اقتصاد مقاومتی چنان موفقیت‌هایی را برای سایپا به ارمغان آورد که می‌توانیم از این شرکت به‌عنوان الگویی ماندگار در سال «اقتصاد مقاومتی» یاد کنیم. در سال ۹۶ از یک‌سو با انجام طرح‌ها و پروژه‌های مختلفی که پایه و اساس آنها در سال گذشته بنا نهاده شده و از سوی دیگر با تأکید دوباره بر تولید و اشتغال و نوآوری‌ها و برنامه‌ریزی‌های جدید، پیش‌بینی روزهای درخشان برای گروه سایپا سخت نخواهد بود.

وزیر کار با پیشنهاد پس‌گیری لایحه جنجالی اصلاح قانون کار، خیال کارگران را راحت می‌کند

ارسال نامه «موعود» به روحانی

شرق: در این چند سالی که بحث لایحه اصلاح قانون کار و هجمه به کارگران در آن مطرح شده، بارها از سوی برخی از مسئولان وزارت کار و حتی در کمیسیون اجتماعی، بازپس‌گیری آن طرح شده، اما به تأیید رسمی وزارت کار نرسیده بود. حالا خبری به گوش می‌رسد که نشان از آن دارد، علی ربیعی، وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی خود وارد عمل شده و برای بازپس‌گیری لایحه بناست به حسن روحانی، رئیس‌جمهور نامه بنویسد. بر مبنای این خبر که یک منبع آگاه آن را به مهر گفته: «وزیر کار به‌زودی در نامه‌ای به رئیس‌جمهوری، این درخواست را مطرح خواهد کرد».

این منبع آگاه در گفت‌وگو با مهر درباره آخرین وضعیت بازگشت لایحه اصلاح قانون کار که مدتی قبل در کمیسیون اجتماعی مجلس در دست بررسی بود، گفت: در این زمینه نامه‌ای با امضای شخص وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی به کمیسیون اجتماعی دولت ارسال خواهد شد تا به‌زودی این لایحه تعیین تکلیف شود.

ثانیه‌شمار بازپس‌گیری لایحه

وی ادامه داد: در این نامه از طرف شخص وزیر بازگشت لایحه اصلاح قانون کار از مجلس شورای اسلامی به کمیسیون اجتماعی دولت پیشنهاد می‌شود تا پس از بازگشت، این لایحه با رعایت اصل سه‌جانبه‌گرایی و مشارکت گروه‌های کارگری، کارفرمایی و دولت مجدد بررسی شود. به گفته این منبع آگاه، این نامه در چند روز آینده به کمیسیون اجتماعی دولت ارسال خواهد شد.

لایحه اصلاح قانون کار، بارها از سوی منتقدان به چالش کشیده شده بود. حتی در نشستی که در ماه‌های پایانی سال ۹۵، از دید حقوقی کارشناسان بررسی‌اش کرده بودند و از قضا، یک نماینده از وزارت کار، (در نقش حقیقی و نه حقوقی) در آن حضور داشت هم مصائبی که تحت لوای این لایحه ایجاد می‌شود، به میان کشیده شده بود و موجب جدلی لفظی میان مخالفانِ هجمه به کارگران در لایحه اصلاح قانون کار و مدافعان این اصلاح شده بود.

ماجرا از این قرار بود که با وجودی که هفده‌تن، معاون وزیر کار پیش‌تر خبر از بازپس‌گیری لایحه اصلاح قانون کار داده بود، حسین قبادی، پژوهشگر حقوق کار در این نشست، خبر از عدم بازپس‌گیری این لایحه از سوی دولت داده بود. اینکه کدام خبر صحیح است در این کشاکش در هاله‌ای از ابهام فرورفته بود و حالا هم یک منبع آگاه در گفت‌وگو با مهر، خبر داده پیشنهاد بازگشت این لایحه از سوی مرد اول این وزارتخانه به مجلس در قالب نامه‌ای تقدیم می‌شود تا آخرین جدل بر سر این لایحه باشد. با این اوصاف، گویا خبری که هفده‌تن، معاون روابط کار ربیعی داده بود، دور از واقعیت نبود، اما همچنان ربیعی سخنی را به زبان نیاورده.

هرچند پیش‌تر در خبری که به «شرق» رسیده بود، خبر بازگشت این لایحه در واپسین روزهای فعالیت وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی به وقوع خواهد پیوست، اما باز هم رسانه‌ای‌شدن این خبر که برای کارگران در این روزها، اهمیتی حیاتی یافته، از زبان او، مطرح نشده است.

تکلیف برنامه پنجم برای اصلاح قانون کار

اما بیان این نکته ضروری است که اصلاح قانون کار، در برنامه پنجم توسعه مطرح شده و دولت‌ها (چه این دولت و چه دولت قبل) چاره‌ای جز اجرای این قانون نداشتند، اما اینکه این اصلاح به چه نحوی باشد، همچنان

محل اختلاف است. حالا به نظر می‌رسد دولت بنا دارد تا پایان برنامه پنجم و آغاز برنامه ششم، این ماجرا را کش دهد، تا هم بتواند حقوق کارگران را با بازپس‌گیری این لایحه حفظ کند و هم به قانون عمل کرده باشد.

قانون کار که ۲۶ سال پیش (آبان ۱۳۶۹) با تصویب مجمع تشخیص مصلحت نظام، اجرائی شد تا به اختلاف‌نظر نمایندگان کارفرمایی و مجلس پایان دهد، اکنون ۵۰ درصد از جمعیت کشور را زیر چتر خود دارد؛ بنابراین هر ماده در آن می‌تواند نیمی از جمعیت کشور و ۱۳ میلیون کارگری را که مستقیما زیر پوشش آن هستند تحت تأثیر قرار دهد.

اصلاح قانون کار از دولت قبل در دستور کار قرار گرفت، اما پس از مدتی منجر به اختلافاتی بین تشکل‌های کارگری، کارفرمایی و دولت شده آن‌طور که نمایندگان تشکل‌های کارگری مدعی‌اند، در فرایند بررسی و اصلاح این قانون که باید نظر جامعه کارگری و کارفرمایی اعمال می‌شد، اما اصل سه جانبه‌گرایی، یعنی مشارکت هر سه گروه کارگری، کارفرمایی و دولت رعایت نشد. در همان دولت قبل بود که این لایحه به مجلس نهم ارائه شد که در آن زمان، با اعتراض تشکل‌های کارگری مبنی بر عدم مشارکت آنها در فرایند اصلاح، به دولت عودت داده شد.

تا اینجا، خیال فعالان کارگری کمی راحت شده بود که خبر رسید دولت یازدهم هم وارد گود شده و از مجلس خواسته اصلاح قانون کار را در دستور کار قرار دهد. دولت یازدهم در تیر ۹۵، لایحه اصلاح قانون کار را مجدد به مجلس ارائه داد، اما باز هم نمایندگان جامعه کارگری به این لایحه انتقاد داشتند و باز هم معتقد بودند دولت یازدهم نیز همچون دولت دهم بدون مشورت نمایندگان کارگری و کارفرمایی همان لایحه دولت دهم را به مجلس ارائه داده است.

بااین‌حال، تشکل‌های کارگری چندین‌بار به صورت مکتوب در قالب نامه، طومار و انتشار بیانیه اعتراض خود را به نحوه بررسی لایحه اصلاح قانون کار اعلام کردند و خواستار بازپس‌گیری آن از مجلس و اصلاح آن با مشورت تشکل‌های کارگری و کارفرمایی شدند و سرانجام نیز قرار شد دولت این لایحه را از مجلس پس بگیرد. اما در روزهای پایانی سال ۹۵ به دلیل تمرکز وزارت کار بر جلسات تعیین دستمزد، موضوع تعیین تکلیف این لایحه به امسال موکول شد.

براساس ماده ۷۳ قانون برنامه پنجم توسعه، دولت موظف بود تا پایان سال اول برنامه، یعنی پایان سال ۱۳۹۰، اقدامات قانونی لازم را برای اصلاح قانون کار با رعایت ایجاد انعطاف به منظور حل اختلاف کارگران و کارفرمایان و همسوکردن منافع دو طرف با رعایت سه‌جانبه‌گرایی انجام دهد.

برخی انتقادها از لایحه اصلاح قانون کار

برخی از نقدهای وارد به این لایحه از زبان فعالان کارگری و حقوقی به این شرح است:

● حذف تبصره‌های ۱، ۳ و ۴ (به‌ویژه یک) از ماده ۷ قانون کار که وظیفه شناسایی مشاغل موقت را در قانون کار مصوب سال ۶۹، برعهده دولت گذاشته بود؛ با حذف این تبصره‌ها، این وظیفه از دوش دولت برداشته شده است. تبصره ۲ نیز دست‌نخورده باقی مانده و به این اعتبار، یک امر شبه‌قانونی مانند قراردادهای موقتی کار را از این رهگذر، تبدیل به یک امر قانونی می‌کند.

● لایحه اصلاح قانون کار با قانون اساسی متضاد است. اگر این لایحه را با اصول قانون اساسی درباره حقوق ملت مقایسه کنیم، خواهیم دید این موارد را نقض می‌کند. علاوه بر آن، با بسیاری از مقاوله‌نامه‌های بین‌المللی هم مغایر است. در موارد بسیاری حتی خود قانون کار فعلی را که در مواردی می‌توانست به سود کارگران باشد، از بین می‌برد و حقوقی را که اندکی بار حمایتی برای کارگر داشت، سلب می‌کند.

● در فصل ششم، قانون کار درباره تشکل‌های کارگری می‌گوید دولت باید آیین‌نامه‌ای تصویب کند که این تشکل‌ها چطور شکل بگیرند. در تصویب آیین‌نامه به‌طور مشخص می‌گویند هیئتی بگذاریم که تأیید کند این نماینده صلاحیت حضور دارد یا نه. در این لایحه هم این موارد نقض و بدتر شده است.

● اراده جمعی کارگران را سه‌تکه کرده‌اند؛ شوراهای اسلامی کار، انجمن‌های صنفی و مجمع نمایندگان. بعد می‌بینیم آیین‌نامه‌هایی درست می‌کنند که جنبه داخلی دارد و باعث می‌شود قانون از اعتبار ساقط شود.

● تعیین حداقل دستمزد براساس تورم و نرخ معیشت یک خانوار مشخص می‌شود؛ اینکه چه میزان تسهیلات از سوی نشست‌های سه‌جانبه تعیین شود؛ اما در این لایحه به‌طور مشخص همین را هم از بین می‌برند و می‌گویند بسته به شرایط اقتصادی، مزد تعیین می‌شود؛ یعنی مثلا اگر کارفرمای دولتی یا خصوصی به هر دلیل توان اقتصادی نداشت و دچار بحران شد، چوبش را باید کارگر بخورد. از همه مهم‌تر اینکه حقوق مختصر کارگران را از بین می‌برد.

● در شورای عالی کار تعداد را به سود کارفرمایان دولتی و خصوصی بالا می‌برد. قبلا می‌گفتند از هر طرف سه نفر در شورای عالی کار حضور داشته باشند؛ اما اکنون آن طرف ۹ نفر هستند و این طرف سه نفر. با این وضعیت در آینده کارگران هیچ نقشی در تعیین سرنوشت خودشان نخواهند داشت.

● عقبگرد نظام حقوقی در لایحه اصلاح قانون کار، حتی برگشتن به نظام‌های پیشاحقوقی. اگر دست کارفرما را در همه ابعاد حقوق کار باز بگذارید، عملا آنچه رخ می‌دهد تحقیر کرامت کارگر است. قرارداد کار از قراردادهای مدنی فاصله می‌گیرد و قرارداد در مفهوم مدنی، نقش خودش را تا حدود زیادی از دست می‌دهد و آنچه جای قرارداد را می‌گیرد، مقررات‌گذاری از طریق دولت‌هاست.

خبر

وزیر ارتباطات:

اپراتورها را برای تماس صوتی تلگرام نمی‌توانیم اجبار کنیم

● **ایلنا:** وزیر ارتباطات تأکید کرد: همواره به دنبال این بودیم تصمیمی بگیریم که هم مردم راضی باشند و هم اپراتورها. البته اگر اپراتوری تشخیص دهد به دلایل اقتصادی و نه سیاسی این تماس صوتی را ارائه نمی‌دهد، مختار است و ما نمی‌توانیم اجبار کنیم. در دنیای امروز هیچ‌چیز جایگزین دیگری نمی‌شود؛ درحال‌حاضر انواع و اقسام شبکه‌های اجتماعی وجود دارد که با خدمات مختلف جای خود را پیدا می‌کند. سیدمحمود واعظی در جمع خبرنگاران در پاسخ به سؤال خبرنگاری در رابطه با موضوع تلگرام صوتی و گران‌شدن تعرفه‌های اینترنت گفت: سیاست ما این بوده که این‌گونه خدمات که مورد نیاز مردم است و از نظر اقتصادی لطمه‌ای به کار دیگران نمی‌زند را آزاد بگذاریم. الان شبکه‌های مختلفی هستند که همین سرویس را ارائه می‌دهند. تعداد کاربران تلگرام در ایران قابل مقایسه با سایر کشورها نیست، به همین دلیل خود تلگرام آرام‌آرام این برنامه را توسعه می‌دهد. او افزود: این‌گونه سرویس‌ها از طریق شبکه‌هایی که اپراتورها سرمایه‌گذاری کرده‌اند، باید داده شود؛ یعنی اگر اپراتورها موافق نباشند که چنین سرویسی داده شود، قطعا این با مشکل مواجه می‌شود.

بویینگ چراغ سبز تفاهم با آسمان را از آمریکا گرفته است

● **ایسنا:** دبیر انجمن شرکت‌های هواپیمایی معتقد است در صورتی که وزارت خزانه‌داری آمریکا (اوفک) به شرکت هواپیماساز بویینگ مجوز و تأییدیه‌های ابتدایی لازم برای مذاکره با ایران را نمی‌داد، مسئولان این شرکت امکان امضای تفاهم جدید را با شرکت‌های ایرانی نداشتند. مقصود اسعدی سامانی، با بیان این مطلب اظهار کرد: طبق نص توافق هسته‌ای، برجام، برای فروش هواپیماهای جدید به ایران نیازی به دریافت مجوز جدید وجود نخواهد داشت، اما متأسفانه آمریکا با ادعایی که مطرح کرده، فرایند کار را قدری پیچیده کرده است. به گفته وی، دولت ایالات متحده با این ادعا که بعضی از قطعات به کار رفته در هواپیماهای مسافربری امکان استفاده دوگانه را دارند، اعلام کرده برای فروش هواپیما به ایران باید مجوزهای لازم از سوی اوفک تأمین شود.

رئیس اسبق بانک مرکزی تشریح کرد

توسعه اشتغال و تولید با اهرم‌های بانکی

طهماسب مظاهری معتقد است اولین مانع اشتغال و تولید، سیاست‌هایی است که دولت در قبال فضای کسب‌وکار و بخش خصوصی در پیش گرفته است. اگر فضای کسب‌وکار فضایی پرنشاط، با حسن نیت و با اعتقاد به بخش خصوصی و به‌دور از بوروکراسی و فساد اداری باشد، می‌توان به رونق سرمایه‌گذاری در تولید امیدوار بود.طهماسب مظاهری، رئیس اسبق بانک مرکزی، درباره موانع اشتغال در گفت‌وگو با اگزیم‌نیوز می‌گوید: به عقیده من اولین مانع اشتغال و تولید سیاست‌هایی است که دولت در قبال فضای کسب‌وکار و بخش خصوصی در پیش گرفته است. اگر فضای کسب‌وکار فضایی پرنشاط، با حسن نیت و با اعتقاد به بخش خصوصی و به‌دور از بوروکراسی و فساد اداری باشد می‌توان به رونق سرمایه‌گذاری در تولید امیدوار بود.مظاهری تأکید کرد فضای تنگ و ترش و ناسالم کسب‌وکار باعث می‌شود مردم رغبت لازم را برای واردکردن سرمایه‌هایشان در آن نداشته باشند. رتبه‌ای که کشور ما در فضای کسب‌وکار از سوی بانک جهانی گرفته، شاهد این مدعاست و نه‌تنها در داخل، بلکه میزان جذب سرمایه‌گذاری خارجی را نیز محدود می‌کند. این در حالی است که در شرایط فعلی جذب سرمایه‌گذاری خارجی فرصتی است که می‌تواند برای کشور امکان رونق اقتصادی را فراهم کند.وی در ادامه گفت: پارامتر بعدی استعدادهای طبیعی جامعه‌ای است که قرار است در آن سرمایه‌گذاری و اشتغال ایجاد شود. استعدادهایی شامل استعدادهای نیروی انسانی جامعه، منابع طبیعی، ظرفیت‌های گردشگری و اقتصادی که خوشبختانه کشور ما یکی از غنی‌ترین کشورهای دنیا در این زمینه‌ها محسوب می‌شود. منطقه سوق‌الجیشی ما امکان هرگونه بهره‌برداری مناسب و سرمایه‌گذاری پرمنفعت را در اختیار ما قرار داده است.مظاهری در ادامه خاطرنشان کرد در همه‌جای دنیا افرادی که قصد سرمایه‌گذاری دارند ۳۰ تا ۴۰ درصد سرمایه را از منابع خود فراهم و مابقی را از بازارهای مالی تأمین می‌کنند. بیشتر سرمایه‌گذاران ترجیح می‌دهند صد درصد سرمایه اولیه مورد نیاز برای فعالیت اقتصادی را از سرمایه شخصی تخصیص ندهند؛ بنابراین بازارهای مالی به نوعی منبع حمایتی برای سرمایه‌گذار برای تولید و اشتغال هستند و هرچه این بازارها قدرتمندتر باشند، می‌توانند سرمایه‌گذاران بیشتری را به حضور در محیط کسب‌وکار تشویق کنند.رئیس اسبق بانک مرکزی افزود: وجود بازارهای مالی پیشرفته، مناسب و قابل اتکا جزء الزامات سرمایه‌گذاری و رشد اقتصادی است. در همه‌جای دنیا بازارهای مالی عامل رونق اقتصادی بوده و هستند. متأسفانه در دوره هشت‌ساله دولت احمدی‌نژاد صدمه جدی به بازارهای مالی و سیستم بانکی ما وارد شد و در دولت یازدهم این مسیر تا حدودی ترمیم شد؛ اما به‌هیچ‌عنوان کاملا اصلاح نشد، به‌صورتی‌که امروز شاهد تنگنای مالی بسیاری از بانک‌ها هستیم که ناشی از این خسارت است و افزایش سرمایه‌ای را شاهد نبوده‌ایم و این خشکی منابع به ضرر بخش خصوصی است.وی گفت: البته این تنگنای مالی همراه با کمبود نقدینگی نیست، متأسفانه این تنگنای مالی مصادف با نقدینگی عظیم ۱۳۰۰ هزار میلیارد تومانی موجود در جامعه است که به‌دلیل ضعف سیاست‌گذاری‌های دولت منجمد شده و نتوانسته در مسیر سرمایه‌گذاری و تولید قرار بگیرد و امیدواریم دولت جدید بتواند راهکاری برای جذب این نقدینگی در تولید پیدا کند.مظاهری خاطرنشان کرد: براساس آمار بانک مرکزی با تورم ۸، ۹ درصدی مواجهیم و درعین‌حال نرخ سود حدود ۲۵ درصدی را در بانک‌ها اعمال می‌کنیم، درحالی‌که در شرایط رکود وقتی فعالیت‌های اقتصادی ۲۰ درصد هم سودده نیستند، این نرخ سود منطقی نیست. فعال اقتصادی ترجیح می‌دهد پول خود را به بانک انتقال دهد تا یک سود ۲۵ درصدی بدون مالیات، بدون ریسک و نقدشوندگی بالا کسب کند و خطر کار اقتصادی را به جان نخرد. این مشکل عمده است که باید حتما حل شود تا بتوانیم شاهد رونق در اقتصاد باشیم.

نکته
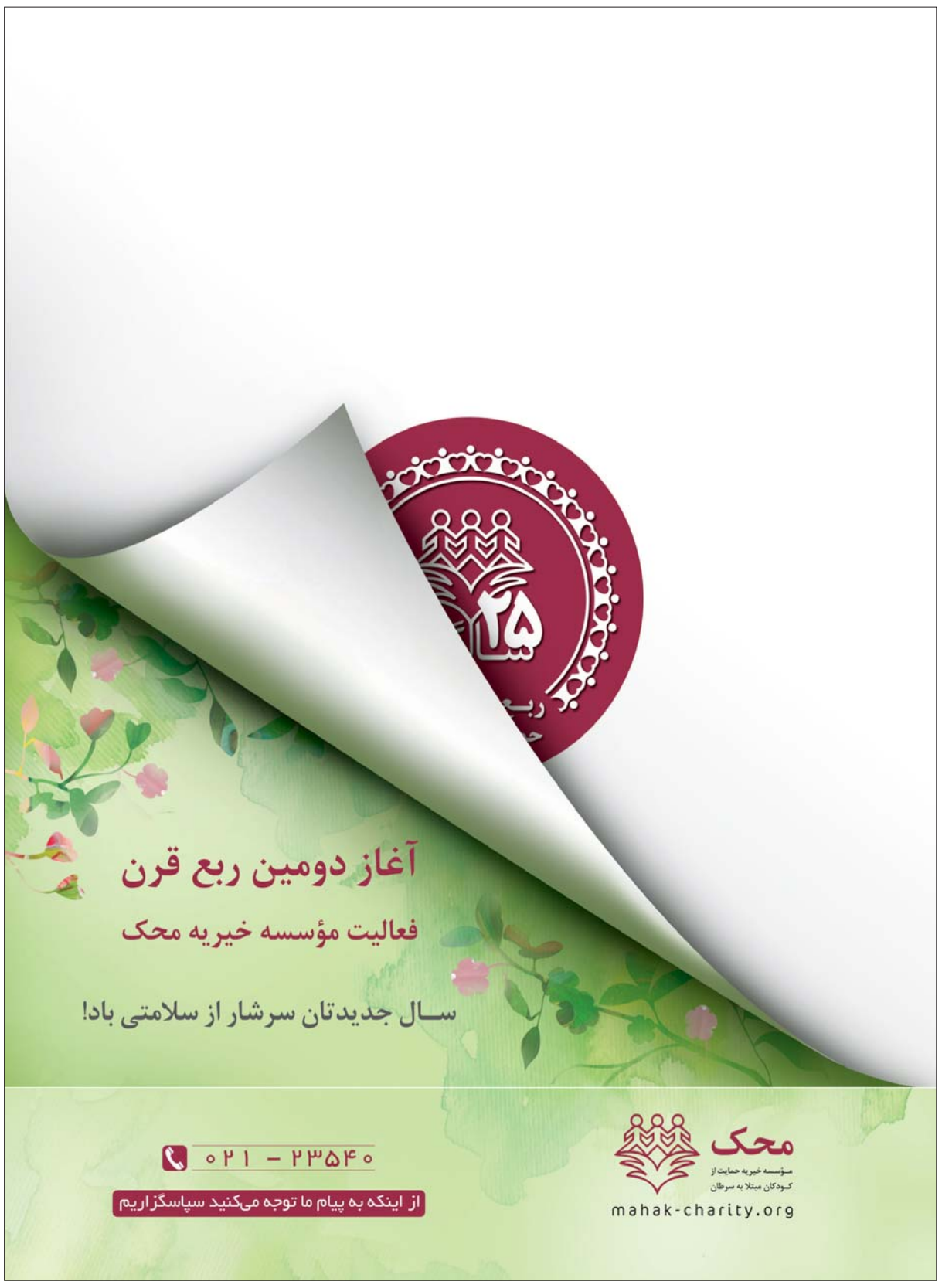
فعال اقتصادی ترجیح می‌دهد پول خود را به بانک انتقال دهد تا یک سود ۲۵ درصدی بدون مالیات، بدون ریسک و نقدشوندگی بالا کسب کند و خطر کار اقتصادی را به جان نخرد. این مشکل عمده است که باید حتما حل شود تا بتوانیم شاهد رونق در اقتصاد باشیم